

Oulu 2026 kulttuuripääkaupunki Avajaisfestareille odotettiin kymmeniä tuhansia ihmisiä. Arvion mukaan kävijämäärä oli kokonaisuudessaan noin 250 000, joista 9 000 oli torinrannassa – minä en. Samana päivänä oli Toppilan telakalla bileet, joissa toimin DJ:nä, ja aikani kului pitkälti soundcheckeihin ja levyjen pläjäämiseen. En siis päässyt todistamaan avajaisfestareiden huumaa paikan päällä.

Kuulin kuitenkin, että kaupungin vilinä oli ollut hurjaa ja että jopa presidentti oli nähty jossain. Itseäni tuo henkilö ei niin paljoa kiinnosta, mutta kokemus varmaan sekin. Jos aikaa olisi ollut, olisin käyttänyt sen saamelaisen taiteen näytteilyyn, joka pidettiin Oulun taidemuseolla. No, aikaahan minulla ei ollut, mutta olen erittäin tyytyväinen iltaan, joka telakalla koettiin.

Ihmiä saapui paikalle ympäri Suomea todistamaan tätä räpin ja electron täyttämää juhlaa. Mallassauna toi paikalle ripeät 75 litraa Hailuodon panimon tuotteita, mikä piti myös juhlatunnelman katossa. Sanoisin, että nämä juhlat olivat nimenomaan oululaisen alakulttuurin yhdistymää. Esiintyjinä oli paikallisia artisteja, mutta mukana oli myös Tampereen edustusta – pientä twistiä siis.

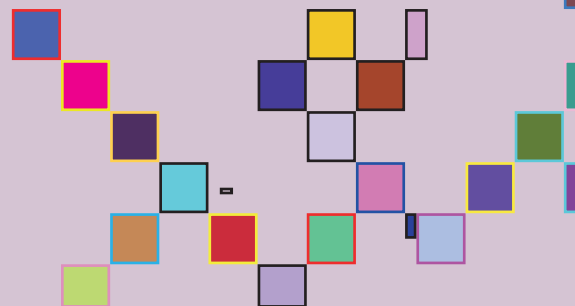
Illan alkusetinä toimin minä (patio) ja Dilonin rappan. Soitettiin Dilonin kanssa alkuillan tunnelmaan sopiva back to back -DJ-setti, jossa tyylilajina oli pääosin funk ja räppi. Mikä sen nostattavampaa kuin raikaava funk yhdistettynä räpin tuomaan 808-rumpuun. Lämmitimme porukkaa räppikeikkoja varten ja onnistuimme siinä melko hyvin.

Seuraavana lavalle nousi oululais-tampereelainen Passeli, joka pisti mikistä tulemaan räppiä. Tässä vaiheessa minun oli pakko mennä hapenpuutteen takia tupakalle – olimmekin olleet keikkatilassa jo tunteja. Ulkona tilannetta seurattessani porukka näytti kuitenkin nauttivan keikasta ja tunnelma oli katossa.

Räppiä Elektroa Funkkia

Passelin jälkeen tuli pieni tauko räppikeikkoihin, ja soitimme taas levyjä Dilonin kanssa. Vaihdoin funkista ja räpistä hieman tanssittavampaan musiikkiin, olihan kello jo miltei keskiyö. Soitimme noin puoli tuntia, minkä jälkeen oululainen räppipop Antimateria aloitti keikkansa. Jälkikäteen ajateltuna olisi ollut järkevämpää soittaa räppiä ennen Antimateriaa, sillä tyyli vaihtuivat minuuteissa tanssimusasta melankolisempaan räppiin. Tämä ei kuitenkaan näyttänyt vaivaavan yleisöä, joten mitäpä pienistä.

Antimaterian jälkeen lavalle astuivat Kelepo ja Jiia. Porukka alkoi olla silmin nähten humalassa, ja sen huomasi yleisössä: ihmiset tanssivat, hyppivät ja räppäsivät versejä mukana. Minun oli jälleen pakko käydä haukkaamassa happea, ja siinä vaiheessa vasta tajusin, kuinka paljon porukkaa oli parin tunnin aikana valunut sisään. Siisti havahtuminen.

Päädyin porisemaan lahtelaisten vieraiden kanssa ainakin tunniksi, kunnes havahduin uudelleen – tällä kertaa hiljaisuuteen. Tajusin, että oli aika mennä pyörittämään levyjä. Tällä kertaa otin kovat käyttöön ja aloin luukkuttamaan elektroa ja sun muuta humpppaa. Soitot menivät pilviin ja keskittyminen oli pelkästään levareissa. Onnistuin vääntämään miksejä, joita en ollut aiemmin tehnyt, ja porukka otti tanssiaskelaita.

Yksi kavereistani oli aivan pähkinöissä Chris & Coseyn ja Daniel Savion sekoittamisesta keskenään – ja syystä. Se toimi täydellisesti. Ahh.

Joka tapauksessa tätä jatkui aamuun kello kuuteen saakka, ja siinä ajassa olin onnistunut soittamaan jokaisen mukanani olleen levyn. Bileet eivät silti loppuneet, ja porukkaa oli edelleen yllättävän paljon. Siirryimme Dilonin kanssa toiseen huoneeseen, missä pääsimme käsiksi talon sisäisiin kaiuttimiin ja soitimme YouTuben avustuksella lisää musiikkia. Porukka pelasi noppaa ja joi Mallassaunan antimia – mikä tuon oululaisempaa.

Onnistunut ilta, sanoisin. Aamulla kahdeksan aikaan alkoi ihmisillä mennä silmät umpeen ja musiikki hiljentyi. Aika mennä kottiin.

”Kaikin puolin hyvä meininki ja juliukselle onnittelut koko heinäpäähän poppoon puolesta”

